

Aşkımin Alfabetini Dar Ağaçlarında Öğrendim

— yasemin-cana · 09 Nisan 2010

AŞKIMIN ALFABESİNİ DAR AĞAÇLARINDA ÖĞRENDİM

Sessiz,ıssız, karlı dağlarına yolladım.
Tüm adresiz mektuplarımı bu gece.
Alışamadım,yakut kırmızısı şaraplarda bir dudak payı sevişlere
Benim deyip, ömrümü tek heceli varoşlara terk etmedin mi?
Dudaklarımda hala gizli bir öznenin, isimsiz lâl çığlıklarını haykırırken
Sen, kekremsi bir ihanetin, parmak uçlarındaki, faili meçhul katili.

Transparan düşlerine,
Kaç kimliksiz çiçek saklamıştın, bilemedim.
Yangınların nafle vurur,küfürlerde ateşlerim.
Dudaklarımda, geç kalmış, bir veda busesine,
Jilet yarası uzak mesafelerini gömdüm.
Uçurumlarının, kıyılarına vuran,
Nefes nefese sevişmelerimizin, iniltilerinin, körlüğünde.
Yoruldum, bu iflah olmaz keşkelerin, med cezirlerinde .

Efsunkâr bir saba vaktindeyim, mavilerimi kim bulur?
Artık renklerim hep kayıp, hep alacakaranlıklarda.
Sen, Züleyha'yı kör karanlıklarda bırakan gölge,
Gözlerinde ki vurulduğum,
Zifiri siyahlardaki, yakamozlarda sakla yüreğimi.
Ben hüzünlerimi kuşandım, yine,
Gamzelerime, ağıtlar biriktirdiğin dar vakitlerinden beri.
Allak bulak,ustura kesigi, bir akşam üstü koyuluğunda,
Hazan sancılarının,güz mevsimlerinde,
Bir devrik cümle, bir gözyaşı uzağında yadım oysa.

Günahkarsın!
Uçurumlarında sesimi yitirdiğim, çığlıklarında,
Aşkı kırık kanatlarında vurduğun, bir serçenin kaniyle
Bir şehir kırmızılara bulanıyor ,sersefil uzaklarda.
Gökyüzüne yıldızlarla tutunan, tüllerimi çıkarıyorum.
Şimdi hangi dilde anlatılır bu kalp yangını ?

Tekmilini verdiđin günden beri ,
Bu dem tutan ayrılığın, yağmalanmış, nefeslerinde kanıyorum.

Kördüğömlere sarılır içim.
Sen bilemedin ya kıymetini, avuçlarında soluksuz bu kelebeğin.
Bu şiire, bin kafiye yetmez artık.
Kaderimi yeniden yazamam ki ,günahım ne ?
Islanamadığım, yağmurlarda sürgün ettiler .
Sen, müebbetlik zindanlarında, kaç kişiyle, kırdın kalemimi?
Bedeli bir yasağın koynunda, tutuklu kalmış.
Astınız, idam mahkumu deyip nergisleri ,sormadan son arzusunu.
Bir meleğin titreyen hıçkırıklarında,ama melekler hiç ölmez ki.

Kimliksiz mevsimlerin cesareti yoksa,
Hep kurşuna dizerler, kuşatılmış kentlerinde, açan papatyaları.
Nadasa bıraktığım sevdami, düş baz cellatların, avuçlarına verdim.
Şimdi, soysuz aşklar zamanı...
İçimdeki çocuğu öldüren, merhaba, elveda arası dar vakitli zamanlarında
Mısra mısra kanıyorum.
Tırnak çizgilerinle yaralarımı açan soluklarda
Bebek yanıma benzeyen, aşkımın,
Acemi ,dilsiz alfabesini, dar ağaçlarında, öğrendim.

YASEMİN CANAN...

Dünyanın En Büyük Amatör Müzik Topluluđuna Sizde Katılın.. Müzik